

УРЯД ДОБИВАЄТЬСЯ ПОВНИХ ПОДАТКІВ ВІД ПРИХОДІВ

ВАШИНГТОН. — Значці департаменту скаргу на засіданні податкового комітету палати послів конгресу добивалися від конгресу ухвалення закону про стягання повного податку з невиплачених приходів корпорацій.

Не зважаючи на ту заяву уряду, члени комітету, прихильні великим корпораціям, іще шукають способів, щоб урятувати від оподаткування хоч частину приходів як так звані резерви.

РЕПУБЛІКАНЦІ ЗБИРАЮТЬ МІЛІОННИЙ ФОНД НА ПОБОРЮВАННЯ РУЗВЕЛТА

ВАШИНГТОН. — Краєвий комітет республіканської партії рішився зібрати мільярдний фонд на цьогорічну кампанію за вибір президента. Фонд має бути спеціально звернений на поборювання кандидатури Рузвелта.

Збирати мають однодоларовими датками, даючи кожному жертводавцеві сертифікат, на котрім вибита посвідка, що жертводавець дав жертву на добуття назад основних засад американської форми правління.

НОВІ СТРАЙКОВІ ПЕРЕГОВОРІ РОЗБИВАЮТЬСЯ

НЮ ЙОРК. — Нові переговори між представниками юній облуги високих будинків та представниками власників домів розбилися через опір власників. Юнія заявила, що у відповідь на впертість власників вона викличе на страйк іще більше робітників.

Страйк робітників, що обслуговують високі будинки, вже перекинувся до сусіднього Ньюарку, де в понеділок застрайкували робітники в 8 високих домах. Там негайно прийшло до бійок між страйкарями й небаями.

Замітно, що в понеділок застрайкували теж 30 обслуговувачів „елеваторів” у Колумбійським університеті, серед котрого студентів страйколомської організації набрали скебів.

НЮЙОРСЬКА БІРЖА ПОТРЯСЕНА СТРАХОВИЩЕМ ВІЙНИ

НЮ ЙОРК. — Торгування удами на ньюйорській біржі почалося в понеділок рано під овидом нової війни. Найбільше відчули це курси заграничної монети.

Майже всі хотіли продавати уділи, через що вони сильно потратили на ціні. Падали значно в ціні й бонди. Найбільше потерпіли курси монети. Під вечір страх значно ослаб і шери та бонди відзискали значну частину своїх утрат.

З усіх монет найбільше упав був французський франк.

НАПАД БАНДИТІВ НА ПОЇЗД

МЕКСИКО. — На залізничний поїзд, що їхав з Атотонілько до Гвадалахари, напали бандити. Вони наперед висадили шини динамітом, чим здержали поїзд, а потім кинулися на пасажирів, котрих було в поїзді коло 1,300, переважно прогульковців.

У бійці з пасажирами бандити вбили три особи, а ранили тяжко 7. Ограблений поїзд мусів вернутися назад до Атотонілько, бо не міг їхати вперед через розірвані шини.

ПУЕРТОРІКАНСЬКІ СТУДЕНТИ НЕ ХОЧУТЬ АМЕРИКАНСЬКОГО КОНТРОЛЮ

САН ХУАН (Пуерто Ріко). — Федерация Пуерторіканських Студентів Вищих Шкіл ухвалила на своїй конференції домагатися від Злучених Держав повної незалежності. В протиннім випадку, резолюція каже, студенти викличуть збройне повстання та силою висвободять острів від американського панування.

ЯК БУДЕ ВИГЛЯДАТИ НОВА ВІЙНА?

ВАШИНГТОН. — Перед зборами Товариства Американських Військових Інженерів виступав полковник А. М. Прентис з відділу хемічної війни при департаменті війни з відчитом про те, як буде виглядати нова війна.

Прелегент заявив, що новочасна війна буде звертатися не тільки проти війська, але й проти цивільного населення. Розуміючи, що війну піддержують промисли поза фронтом, військові рухи будуть старатися паралізувати промисли, цебто фабрики, відповідними атаками. Будуть для цього вживати різних бомб, що будуть ширити пожар у фабриках.

Модерна війна лишає дуже мало для поля бою. Нові армії будуть зовсім змеханізовані. Літак відкрив для нових командантів небували можливості щодо операцій поза фронтом та в глибині території ворога.

Чим далі, тим більше війна залежить від промислової організації краю, і тому воєнна штука полягає на паралізуванні якраз цієї організації.

СТЕРИЛІЗАЦІЯ В АМЕРИЦІ

ОКЛАГОМА СІТІ. — Уряд постановив стерилізувати 25 жінок та 4 чоловіків, що тепер перебувають у Вестерн Оклагома Госпиталі у місті Сапдай.

ПАРУБОЇЦЬКА СОЛІДАРНІСТЬ

До хати Юрка Кучери в Мислові, пов. Калуш, хтось стрілив нічку з кріса крізь вікно. Стріл не подав нікого. Населення припускає, що стріляв острогою для брата Кучери, Михайла, перед вінчанням з Параскою Мельник. Минулого року дівчина ця відмовилась вийти заміж за Оссипа Галимчука. Галимчук наложив на себе руку. Парубки з Мислова з імісткі попросили, що ніколи не допустять до подружжя з Мельниківною.

ПОВІНИЦТВО В ДОМБРОВСЬКОМУ БАСЕЙНІ

В Соснівці відбувся зїзд лікарів цілого шлеського воєводства. Майже всі лікарі ствердили зрїст пошесних недуг, як чахотки, трахоми і венеричних недуг. Це наслідки кризи й нужди. Хоч боротьбу з цими недугами скріплено, статистика виказує їхній зрїст. У деяких околицях вони приймають характер епідемії і десяткують населення.

Найбільшу небезпеку творять венеричні недуги й зрїст повїництва. В більших містах жінки сотнями управляють неганебне ремесло. Про розміри лиха в домбровському Басейні свідчить факт, що лише в трьох містах, Соснівці, Бендзїні й Домброві, зареєстрованих коло 200 жінок, натомість незареєстрованих приблизно коло 1,500.

В таких умовинах боротьба з венеричними недугами дуже важка. Цьому сприяє теж нужда. Більшість жінок продає своє тіло з konieczности.

ЛЮДИНА БЕЗ ПАСПОРТУ

Перед судом у Данцігу став Фред Шубердай, обвинувачений за волокитство. До Данцігу примандрував, перейшовши через Польщу. Шубердай подає, що вродився в Греції, але греком не є. Батька не пам'ять. Мати вмерла в Австрії 8 років тому. Від цього часу мандрує по світі. Ніде не міг дістати праці. Завжди його виклидали. Не має доказів і не знає хто він, ні чий він горожанин. Викинений з Австрії до Німеччини, примусово вернувся до Австрії.

Тепер станув перед судом у Данцігу. Прокуратор домагався кари 2 тижнів тюрми, суд засудив Шубердає на 3 дні. Шубердай прохав продовжити йому кару в'язниці, бо він дуже стомлений мандрами, хоче відпочити й наїстися.

ЗРАДЛИВЕ ЗІТХАННЯ

В Ніцці помер французський суддя, славний тим, що вмів дуже зручно вести переслухання обвинувачених і свідків. Він так керував їх думки, що вкінці правда мусіла вийти на верх. Він був також незвичайно дотепний.

Раз виступала як свідок дозріла пані. Суддя питав про персоналії.

— Чи ви замужні?

Пані глибоко зітхнула. Суддя вмить звертається до писаря:

— Пишіть: незамужня.

Незабаром прийшов новий свідок, цим разом мужчина.

— Чи ви жонаті? — питає суддя. Свідок глибоко зітхає.

Суддя, не чекаючи відповіді, диктує писареві:

— Пишіть: жонатий!

ПОМЕР ШУРІН ВІЛЬГЕЛМА

У Люксембургу помер 35-літній Олександр Зубков, який одружився з м. Вікторією, сестрою колишнього цісаря Вільгельма.

ЗЛОВЖИВАННЯ НА ПОЧТОВІЙ АГЕНЦІЇ

Карний трибунал у Львові розбирає справу 29-літньої Софії Векерман, управительки поштової агенції в Бродках, пов. Львів, яка при виплаті інвалідських рент присвоїла собі 3,832 зл. Обвинувачена не признається до вини і каже, що гроші виплатила людям, тільки вони не хотять до того признатися.

ОГРАБИЛИ КООПЕРАТИВУ

До будинку читальні в Провстві в Реклінці, пов. Жовква, вломилися вночі вісім озброєних бандитів і, заставши там двох вартівників, що пильнували кооперативного склепу, звели їм положитись лицем до землі. Те саме зробили з двома іншими вартівниками, що надбігли з села. Опісля ограбили склеп з товарів і готівки на 670 зл. Всіх арештовано в Пархачі, пов. Сокаль, причому відобрано часті добичі.

ВТОПИЛИСЯ В ТОРФОВИЩІ

В селі Дорогіськ, пов. Холм, 30-літній Антін Попик вертаючись додому піджмелений, збився з дороги і вїхав возом у торфовище. Віз з комен так швидко почали западатися в багні, що Попик не встиг урятуватись і також утопився.

СВЯТОТАЦТВО

В Серниках, пов. Зборів, сталася злодія крізь вікно до церкви і забрали монарцію, хрест, вишивані фелони і кілька золотих готівкою. Опісля знищили ціле нутро церкви, особливо вівтар і хоругви.

КРОКОДИЛЬ НА САГАРІ

Д-р Шпац, відомий німецький дослідник, в останній своїй книжці подає цікаві відомості зі своєї подорожі. Він переріс подрїбні досліди в північній Африці й у пустині Сагара. Автор підчеркує, що його досліди на Сагарі підтверджують загальну опінію вчених, будьтоби Сагара була ще недавно родючою країною, покритою лісами, пальмовими гаями й порізана руслами рік. Підчас своєї останньої подорожі по Сагарі д-р Шпац натрапив на численні русла рік, сьгодніх зовсім висохли й завіяні піском. У цих ріках і водах жили аразки африканської фауни, як гіполатами, крокодили й інші. Такого крокодила вполював д-р Шпац в одному озері, в базі, положений майже в серці пустині. Перехід тієї тварини з інших африканських вод виключений. Впоближ нема ніякого озера, ні ріки. Зразок цей, зрештою внаслідок важких умовин існування скарловатий, може походити тільки з епохи, коли ще Сагара в значній частині була родючою країною. Малолюдні мешканці оазисів вивчали, що перед кількадесятьма роками в озері було кільканацять крокодилів. Але внаслідок логанних умовин не розмножилися. Д-р Шпац вполював, як твердить, останнього.

ЧЕСЬКИЙ УЧЕНИЙ ПРО УКРАЇНСЬКУ МОВУ

В товаристві славянського мовознавства у Празі мав 21 січня ц. р. відомий наш чикальнич проф. д-р Фр. Тіх автор багатьох перекладів українських творів, цікавий реферат про історичний розвиток української мови. Він назвав нашу мову найкращою з усіх славянських і подав огляд її розвитку від її об'явлення за часів Котляревського аж до наших часів. Багато уваги присвятив сучасному ставові української літературної мови в Галичині, советській Україні та на еміграції. На кінці реферувал попередній стан української лінгвістики в Росії, що тепер зовсім зруйнована політичною тенденцією. В дискусії забрав голос ректор українського університету, професор д-р Ол. Колесса, що подякував голові Т-ва за організацію викладу, а презентові ві за його виклад і пригадав слова през. Масарика про те, що про самостійність української мови рїшає нарід і життя. Кілька зауваг додав іще проф. Сірополко.

АБО КЛЯТВА АБО ГРОШІ

У Варшаві голосна була свого часу крївава афера родини Кітів. Інженір Олександр Кіт постріляв тяжко свого брата, а потім відобрав собі життя. В заповіті він залишав жидівській громаді у Варшаві 100 тисяч зл. під умовою, що жидівська громада кине клятву на цілу родину Кітів, яка загнола його до гробу. Очевидно громада прийняла дуже радо 100-тисячну суму, але справу клятви відложила на неопределений час. Аж нарешті родина Кітів заскаржила громаду до суду, домагаючись не обложження себе клятвою, але звороту 100 тисяч зл. Родина каже, що жидівська громада неправно присвоїла собі цю суму, бо не виконала головної умовини, себто не кинула клятви. Крім того впеяняє, що їнж. Кіт був несповна розуму.

БОРІТЬБА ЗІ ЗЛОДІЯМИ

Двісті літ тому злодіїв було навіть у Німеччині ще дуже багато. Тим можна пояснити суворі розпорядки Фридриха Вільгельма I. Він приказав вішати злодія перед домом, де його схопили. Ще довго називали один берлінський дім, де вівали невинну дівчину „шпібеничим домом”.

Петро Перший, що залюбки наслідував Європу, прикликав раз генерального прокуратора й сказав: „Розішли указ по всій державі: хто вкраде стільки, що за те можна кунити посторонок, того вішати!”

Але урядовець свобідно відповів: „Що тобі впадо на думку, Петре Олексієвичу? Хочеш бути царем без служби й без підданців? Миж усі крадемо!” Указ не появился.

НЕГРАМОТНІСТЬ НА ВОЛИНІ

Головний статистичний уряд оголосив дані, що торкаються освіти у п'ятьох повітах волинського воєводства на основі перепису з 1931 р. В любомильському повіті серед населення від 10-го року життя не вмівло ні читати ні писати 85,5 проц., в зодобувському 79,4 проц., в костопільському 75,5 проц., в сарненському 75,5 проц., в горохівському 74 проц.

ФРАНЦІЯ СТЯГАЄ ВІЙСЬКО ДО УКРІПЛЕНЬ НАД РЕНОМ

ПАРИЖ. — Заведено гостру цензуру щодо подання відомостей, які відносяться до військових акцій, пов'язаної з приводу вмаршу німецьких військ у Надренню. Але фактом є, що всі укріплення, які побудовано по світовій війні здовж цілої французько-німецької границі, вже заповнені французьким військом. Тамтуди теж іде поїзд за поїздом з амуніцією й іншими воєнними матеріалами.

ПАНКА В НАДРЕНІ

МЕЦ (Франція). — Населення минулося витягати гроші з банків, побоюючись німецької інвазії. Перед банками стоять годинами довгі ряди людей, щоб витягати свої ощадности. Офіційно кажеться, що це витягають ощадности головно жінки офіцирів, які мусять відїжджати в глиб краю.

СТРОГА КОНТРОЛЯ НА ГРАНИЦІ

ПАРИЖ. — Здовж цілої французько-німецької границі заведено дуже гостру контролю над пасажирами. В деяких місцях припинено цілковито рух між Францією й Німеччиною.

НАЛЯКАНІ НІМЕЦЬКИМ ЛІТАКОМ

ПАРИЖ. — Рознеслися вісті, що надтвердив Тіонвіл літав німецький літак, який опустив французьку територію доперва тоді, як за ним пустилися в погоню французські летуни. Ця вістка поденерувала людність, бо з таким фактом звязують есентуальний вибух війни.

ВСТУПНІ НАРАДИ

ПАРИЖ. — Заки справа німецького військового наїзду на Надренню буде вирішена на Раді Ліги Націй у п'ятницю, зїдуться представники Франції, Англії, Бельгії й Італії на передвступні наради в Паризи, щоб обговорити, яке їм треба зайняти становище. Значить, що по правді справа та буде вирішена в Паржі, а в Женеві відбудуться вже тільки формальні наради.

АНГЛІЯ ЗАВЕЛА ФРАНЦІЮ

ПАРИЖ. — В Франції думають, що отсе Англія ще раз завела Францію, занявши в справі Німеччини угодове становище. Франції не лишається тепер нічого іншого, а тільки погодитися зі становищем Англії.

ПРОТИ ВІЙНИ

ЛОНДОН. — Є цілком певним, що Англія не буде по стороні Франції, якби Франція хотіла піти війною на Німеччину з приводу вмаршу німецьких військ у Надренню. Англія заявила виразно, що вона стоятиме при Франції тоді, якщо на неї напалять.

ЧОГО НАДІЄТЬСЯ НІМЕЦЬЧИНА

БЕРЛІН. — Німеччина думає, що Рада Ліги Націй не згодиться виступити проти неї з якимись карними санкціями. Здається, що держави обмежаться до того, що жадуть Німеччині словну догану.

ПОЛЬЩА ПРИ ФРАНЦІЇ

ВАРШАВА (Польща). — Польський уряд повідомив офіційно Францію, що він стоїть при французьким-становищі й таврує порушення льокарнеського договору Німеччиною.

Польська преса радить не довіряти Гітлерові, що то заявив, що Польща з 35-мільоновим населенням мусить мати доступ до моря, та що їби тим зрїсся прав до Помор'я і Данцігу. Вона вказує, що наїсті підняли на Шлеську широку акцію, щоб відірвати Шлеськ від Польщі. Тільки що польська преса не подає про це вістей, бо цензура не допускає.

РОЗКОЛ У НІМЕЦЬЧИНІ

ЛОНДОН. — В добре поінформованих кругах подають, що в Німеччині є тепер велике внутрішнє розбиття між провідниками. Кажуть, що д-р Шахт налягає на Гітлера, щоб погодився з західними державами, бо інакше Німеччина провалиться фінансово й економічно. Як він почув про заняття військом Надренні, то негайно вніс свою резигнацію. Заняття Надренні було вирішене на тайній нараді, про яку Шахт нічого не знав.

ІТАЛІЯ ПРОДОВЖУЄ НАСТУП

АСМАРА (Еритрея). — По односторонній перерві розпочався дальший наступ італійських військ на всіх фронтах. Нема ніякого розпорядку в Римі, щоб припинити воєнні операції, як це розголошено світовим пресою.

УРЯДОВЦІ ПРИ ВЛАДІ

ТОКІО. — Запанував спокій. На міністрів локликав цісар самих старших людей, досвідних у керуванні державним апаратом і відповідальних тільки перед цісарем.

ВБИТО ДВОХ ЖИДІВ У ПОЛЬЩІ

ВАРШАВА. — В містечку Пржитик, повіт Радом, вщехполяки вбили двох жидів, а 4 смертельно ранили. Місцеві жиди в переполоді. Є багато осіб лекше ранених.

"СВОБОДА" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Published newspaper except Sundays and holidays
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Edited by Editorial Committee.
Registered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
on March 30, 1914 under the act of March 3, 1879.
Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.
Укр. "Свобода": ВЕрген 4-0237. — Тех. У. Н. Союз: ВЕрген 4-1016.
4-0807.
В Канаді належить посылати гроші лише на т. зв. Foreign Money Order.
За кождо зміну адреси платиться 10 центів.
За оголошення редакції не відповідає.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

О. Сновіда.

ВІД КОМУНІЗМУ ДО ПАТРІОТИЗМУ

Відомо, якою ідеєю зламали на свою вудку большевики велику частину нашої, переважно соціалістичної інтелігенції. Іх ідея була, що поняття вітчизни, рідного краю, це буржуазне поняття, вигадане спеціально "буржуями" для збаламучення "трулящих мас", на те, щоб вони піддалися чужій їм справі політичної незалежності і забули за своє соціальне визволення.

Це був час, коли генеральних секретарів української влади в Києві большевицькі агітатори прозивали генералами, коли з Петлюри робили великого дідича-обшарника, а з бідного нашо "дядька", що мав три десятини, коня й корову, — "куркуля", небезпечною визискувача пролетарської класи і т. п.

Ця остання класа, в Росії таксамо як і на Україні, мусіла, мовляв, іти лише за гаслами соціального визволення, а ті гасла несли московські й жидівські большевики.

Минули літа. Большевики, пролявши море крові, усадились покищо на Україні, окупувавши її. Українська інтелігенція, що їм повірила, позначила по Соловечьких таборах, по льохах Чека. Тепер не треба було вже її дурити. І в большевицькій офіційній ідеології наступає змітний перелом. Товариш Криленко, прокуратор республіки, один з найбільших катів на світі, тепер виступає зо звеличуванням поняття "родина", себто вітчизни, рідного краю. Отсе поняття, а не поняття пролетаріату, що "не має вітчизни", впроваджується в большевицький карний кодекс, і тих советських старшин, спеціально лютувів, які втікали з советської території, мали карати вже за "зраду вітчизни" (за "ізмену родині").

Якої "вітчизни"? Очевидно російської, очевидно зі столицею в Москві. До цієї вітчизни мали тепер молитись і наші "дядьки" і наші письменники. Іх "запрошують" писати пеани на ту їх "вітчизну" і складати гимни вже не "кляси пролетаріату", а російському народові і його "геніяльному вождові", грузинові Сталінові...

А ось недавно була друга сесія Всерос. Центр. Исполн.

Комітету у Москві і з цієї нагоди писала "Правда": „В сузір'ю советських республік першою звізду є соціал. федер. сов. республіка. На її величезній території, від Балтики до Тихого океану, плечем об плече з великим російським народом живе і процвітає численна і повноправна (?) сім'я інших народів... І першим серед рівних є російський народ“...

За вступною статтею йде стаття про підручники історії в советських школах. В ній читаємо закиди авторам за те, що вони не доцінили всього поступового значіння ділу „збирання російської землі, створення зародка російської державності“, іншими словами, дорікає авторам, що вони в комуністичних підручниках не звеличували діла підступу, розбою і грабунку, яким Москва підбила і завойовувала величезні простори, які тепер входять у склад СССР. Закридається авторам, що не підкреслили „поступової ролі реформ Петра I-го“ (щоб скали в Москві, коли хтось у Києві написав про „поступове значіння“ діла Мазени). Закридається, що автори не підкреслили патріотизму війська князя Пожарського, що звільнили російську територію від ворогів (і посадили на трон

першого царя з дому Романових). І так далі. В такий тон вдаряє тепер большевицька російська преса, такий тон розлягається з трибуни партійних і інших зїздів у СССР, такого тону нарешті вимагається від педагогів, що виховуватимуть нове покоління не в пролетарському вже, а в патріотично-російському дусі...

Партія зробила своє. Партія прийшла до влади. Партія обернулася в бюрократичну банду нової класи, що панує над СССР, як колись царське дворянство, а її голова (фактичний) Сталін обернувся в фактичного царя, перед яким б'ють покони ще дужче і ще з більшим сервілізмом, ніж перед Миколою I чи Петром I.

Ось до чого дійшла партія і ось до чого дійшли ті тумануваті наші інтелігенти, які думали, що боряться за Москву за соціалізм, а показалося — борилися за відновлення нової російської імперії і з новим, а в суті ричі, тимсамим російським патріотизмом, який — як кажуть большевики — повинен стати і нашим, українським патріотизмом.

Хай це буде науково майбутнім поколінням. Всяка ідеологія в устах чужинця — бляга і видумка для скріплення свого панування над іншими народами. Єдина сила на світі, якою стоять і падають наці, це патріотизм, це віра в себе, це недовіра і невіра в себе, що чужинець не ніс би.

ЯК ВОНИ УЯВЛЯЮТЬ СОБІ „НОРМАЛІЗАЦІЮ“

НАД ЧИМ РАДИВ І ЩО УХВАЛИВ ЗІЗД „ТОВАРИСТВА ШКОЛИ ЛЮДОВЕЙ“ У СТАНИСЛАВОВІ.

В Станиславові відбувся 15. лютого зїзд делегатів читальні Т. Ш. Л. і польського населення станиславського повіту. В зїзді взяло участь 50 делегатів, представників державних і самоврядних властей. Після отворення зїзду перший забрав голос староста, д-р Папончковский, і взивавши прихвильно висловити свої болячки, ствердив, що недостача консолідації поляків у повіті є „головною причиною теперішнього стану“ та закінчив так: „Поляки на кресах повинні визнавати тільки одну партію й один клич, що зами-

кається в слові: „Польша!“ На зїзді виголошено такі резолюції: д-р Юз. Зелінський на тему національних і релігійних відносин у станиславському повіті, а проф. Ян Ясінський на тему польського стану посідання в станиславському повіті під оглядом господарським, суспільним та організаційним. Після довшої дискусії, в якій промовці домагалися збільшення опіки та матеріальної допомоги з боку державних властей, ухвалено між іншим такі резолюції:

1) Зібрані стверджують, що

оборона; розвиток і скріплення польського населення на тутешньому терені мусить бути обов'язком кожного поляка; польських властей, бо без польського населення нема польської держави на тутешньому терені.

2) Польське населення, що мешкає тут від віків і творить автостонний елемент, знаходячись в меншості і будучи елементом під господарським оглядом слабим, подається взагалю під оглядом кількістевим, культурним та господарським і таким чином постає небезпека для польської держави ідеї на цьому терені, тому поміч для цього населення є пекучою потребою.

3) Зїзд заклинає все польське суспільство, державну владу та всі польські організації до енергійної допомоги і скоординованої акції в напрямі національного, культурного та господарського організування польського сільського населення і то під загрозою дальших втрат і занепаду польщини на тутешньому терені.

4) На терені нашого повіту, як і в усій Східній Малопольщі ми є свідками масового переходу землі з польських рук в чужі руки. Зїзд заклинає все польське суспільство до обдумання оборонної акції та таврування цієї зради польських інтересів з боку окремих діячів.

(Автором цієї резолюції є ксьондз Босак з Маріямполья).

Всі резолюції перейшли одноголосно. Слід зазначити, що між іншим на цьому зїзді виступав ксьондз-полковник Панаць.

В зв'язку з цим зїздом та його ухвалами санаційний „Курєр Станиславовський“ (ч. 7) в статті п. з. „Коли польський хлоп промовив“ пише:

„Завжди актуальне польсько-українське питання на терені південно-східних воєвєдств обертається досі в рамках полемік і статей у пресі обидвох заінтересованих сторін. Автім це не стоїть на перешкоді, що українці скріплюються на цих теренах під оглядом суспільним; культурним та освітнім, а ми обмежуємося до ствердження, що польський стан посідання корчиться і тільки бемо в пресі в дзвін на тривогу, не протиставляючись цій дійсності. А вся полеміка, що обертається довкола польсько-українських справ, розглядавана під різнородним кутом бачення, у висліді доводить тільки до ще більшого розярнення

між обома народами. А всеж так легко можна знайти вихід, чого доказом зїзд „Товариства Школи Людовей“, який виказав, що закріплення польського стану посідання у Східній Малопольщі в нічому не стоїть на перешкоді господарському чи культурному розвитку українців. Бо слід врешті зрозуміти, що лихо не в розвитку українського елементу, тільки в ослабленню польського елементу на цій землі, отже, що корчення польського стану посідання є перешкодою в нормалізації обопільних взаємин (??!). Треба направити цей стан річей, щоб щезло з польського боку почування кривди і господарської немочі.

„Зїзд ствердив, що так поняття рівновага сил мусить прийти скорше чи пізніше, бо інакше нема й мови про якийнебудь компроміс, а то так довго, як довго українці зростають під оглядом господарським, культурним і національним, а поляки малють. Не задумуємо боронити українським свободного розвитку під оглядом господарським, чи іншим, але мусимо мати на увазі перш усього господарський розвиток польського елементу. Поселені на південно-східних кресах поляки мусять позбутися почування слабости, мусять набратися незбитої певності своєї сили і творчого значіння, а тоді повстануть умови до згідного спільного життя.

„Ми вдоводені українськими заявами в соїмі й сенаті, ширі і радо витяємо змінений тон української преси у відношенні до нашої держави, однак в цій зміні українського ставлення до польських справ не може втілитися будуччина польського населення на цій землі.

„Це населення не може добровільно і свідомо допустити збірного самогубства, щоб таким чином зеднати українську льояльність у відношенні до держави“.

Ухвали станиславської Польонії та коментарі станиславського тижневика — такі пророчисті, такі цинічно шірі, що зайва річ щонебудь до них додавати. Тимбільше, що все це для українського суспільства ніяка новість. Все це на ріжні лади, в ріжних варіантах від трох десятків літ проповідують шкєхпольські теоретики і практики. Старий проф. Грабський може радити: його проповідництво не пішло в ліс. Що його тези сьогодні повторять понятливі учні в санаційному сосі, чей же робити ріжницю.

Бо, що значить форма? Найважливіше зміст! — („Новий Час“).

ПОДЯКА.

Я, нижче підписаний член тов. Сокіл, 218 від. У. Н. Союзу, складаю сердечну подяку головному урядникам нашої організації за уділення мені допомоги з фонду запомогового в сумі \$35. Як довголітній член У. Н. Союзу ніколи не думав про це, що мені треба буде підмоги. Тому всі українці повинні належати до У. Н. Союзу, бо У. Н. Союз пам'ятає за своїх членів у біді. Бажаю якнайкращих успіхів У. Н. Союзові. Також дякую місцевим урядникам за їх труд.

Іван Ципінь.

Випадок.

До одного містечка приїжджає мандрівна театральна трупа. В часі вистави один актор відтворює сцену смерті. Нараз куртина спадає. За хвилину з'являється директор: „Шановні гості! Просимо хвилину терпеливості. Актор, який перед хвилиною вмивав, захворів. Як йому стане трохи краще, тоді вмиватиме даліше.

УЛАС САМЧУК
ГОРИ ГОВОРЯТЬ
Роман у 2-ох частинах.
Частина перша.
Передрук заборотється! — Авторські права застережені.

Але від переляку в неї не стало духу. В ногах почула сильну слабість, не видержала погляду Гриця і почала кричати.
На полонинах Бубне, Кукулі, клекою гарматна стрілянина. Чорну масу ночі беззастанно крають пекельні стріляна, які з сатанською силою рвуть скелі й розсіпають навкруги свої демонські співи. Гори горять! Гори стогнуть та палають.
За годину вернувся Павло. Віз з собою харчі й теплий одяг для Марійки та дитини. Підїжджаючи до хати — дивувався, що не видно світла. Погнав коня, вїхав на двір, зплигнув і до хати. Сіпні і хатні двері навстежіні. Всі вікна вибиті. У хаті гробова тиша.
— Марійко! — гукнув Павло. Ніхто не відповідало.
— Марійко! — сильніше гукнув. Тиша. Що є?
— Марійко! — кричав щосили й швидко засвітив бензину запалничку. Блиснув огонь. Перед очима руїна. Швидко шукає лямпи, але не знаходить. Під ногами щось плутається. Нагнувся — дитина! Мороз пішов поза шку-

рою. Схопив дитя, а воно майже голе й ще тепле. Притулив до вуха, слухає. Здається, погляду Гриця і почала кричати.
Шоденний порядок такий: рано гірка кава й кілька десятків російських „чамайданів“. Вони кожного ранку видно звикли марнувати ті дорогі стріляна. Все одно більше двох-трьох не забувають. Полу-день обїд: змерзла юшка, змерзлі бараболі, змерзла яловичина, а на десерт знов „чамайдани“. Це, щоб розігрітися. Вогонь на передній лінії не вільно розводити, бо вночі блищить, а в день димить. Дивується не раз і кленеш, чому той огонь якраз блискучим і димливим створено. До вечора те саме, що й до полудня, цебто — нічого. Якщо достягне попаси в землянку, то знайде сотню другу вошей, а ні, то й того заняття позбавлений. Сидиш і думаєш.
Сонця, або не видно, або холодне, як душа ката. Заходить криваво й люто заливає жорстокими барвами заледнілі шпиль гір. Сам чорт не вдумав би кращого видовища, коли над срібною землею жакотить велетенська кривава пляма, шпурляючи на вас проміні, від котрих замерзає мізок і душа.
Сьогодні ввалоє до нас „райхсдойче“ Паціофер і зав'яляє: — моя думка це переплетуєт. Ну, хоч би її, на решті, чорт забрав. Сидиш —

думаєш. Ляжеш, не спиш, а думаєш. Домерзаєш, а всетаки думаєш. Це перон би його тріснув, (він з Горішнього Шлеска) ніщо як прокляття. Величезну помилку зробив Бог, удмухнувши нам ту душу „безсмертну й розумну“. І на якого біса вона нам здалася? Тиранить тебе й мовчи. А як до тоб'ю Божого твору, якого звемо людиною, додав би поправку. Десь на животі, коло пупа, приробив би непомітний гудзик, щоб регулювати ту прокляту думку. Хочеш, думаєш, не хочеш — кліп: кляпс і сидиш собі спокійно, як фараонська мумія.
— А як би ти тоді дотував, відкрити знов те твоє мобіле? — спокійно питає хтось з кута землянки.
— Дуже просто. Це мусів би бути автомат. Накрутив, скажемо, на пів години й сидиш, лупаєш очима.
— Ну, от ти так сидиш і лупаєш, а тут знаєцька на голову „чамайдан“.
— І чорт з ним. Хай гатить. Принаймні знаєць, що без думки був.
— Це так ти гадаєш, а от я й не годжуся з тобою. Без думки й воші не вбеш.
— А знаєць, Карл, — перебиває того довгий вояк, що сидить коло „душоґрійки“ і даєть штани. — Брух піймав у себе п'ятьсот п'ятдесят дві воші. Думаю, що в цілому Відні не знайдеш більше.
— От диво, мурчить спо-

дійно Карл. Я сам маю їх мільон. Вони вже мені прожерли матню, а тепер коміра дожерають.
— Так твоє ще сумлінні, докидає Брух. Вони хоч коміра та матню жеруть, а от мої мешу самого гризуть, як чорти.
— Кращої матні від тебе не знайдеш і на Марсі. Не дивуйся, що й воші ласують.
Дехто регоче. На цьому розмова вичерпується. У землянці п'їтьма, сморід, чугунна „душоґрійка“ розчерволилася й пече. По стінах тече земляний піт.
Надворі лютує хуртовина. Різкий же норд-вест стриже від Синяка й Хомяка. Все під нігом, все мерзє. Оббиті сухі ялиці брязкотять і висвистують пруттям. Часами не можна розібрати, чи то вітер гуде, чи летить стрільно.
Двері землянки відчиняються й досередини ввалюється купа снігу. Виявляється вояк. Бідачиско застряг у вузьких дверях, а холод валуно котить.
— Випхніть ту чортову корочу! — кричить той, що сидить без сорочки найближче від дверей.
— Ей, ти, поросний! Зачиняй двері!
Вояк усовується і роздивляється, кому має голоситися. Натрапив на Бруха. — Та-та-та! Голоду слухняно, що наша розвідка піймала двох русів. Один з них старшина.
— Щож ти нам зо всіх Кар-

пат приніс сніг? — каже Брух. А деж ті руси?
— Там, — махнув вояк рукою на двері.
— Там... Де там? В...? — сердито додав міще сльїце.
— Коло передньої землянки.
— Ну так і кажи. А то там. Йди тягни їх сюди.
Вояк знов довог виходить. Один з наших зривається, випихає його коліном і зачинає двері.
В той час запінівав телефон. Гальо! Західній відтнок Григорійки. — Капораль Брух. Так, прошу, гер лойтнант! Найкраще! капораль Цокан. Так, гер лойтнант! Ще раз. Дякую! Троє людей! Наказ, гер лойтнант! Явол!
Брух виключає слухавку.
— Що там, Брух, оскверняєш мене ім'я?
— Вчора, сучі коти москалі, обстріляли з далекосяглої Ясиня й зірвали там потяг з набоями. Наша „ковбаса“, яка до цього часу сторчала над Тисою, також зникла. Готують наступ і видно хочуть зірвати позицію — Говерля. Там найслабше місце. Ти береш три лядари й мчиш на Говерлю, бо з тамтими немає ніякого зв'язку. Маєш звести їх у низ, інакше, чого доброго, зрвуть.
— В якій годині маю вийти?
— У шостій.
— А тепер?
— Да десять чотири.
— Дадуть якусь вечерю?
Приймайніб щось поряднішого.
— Щож ти нам зо всіх Кар-

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА за лютий 1936 року.

ПРИХІД:

Table with columns: Видля, Заплата, Видля, Заплата. Rows 1-174.

Table with columns: Видля, Заплата, Видля, Заплата. Rows 1-174.

З місячних вкладок нових родів забезпечення \$42,754.64

Table with columns: Видля, Заплата, Видля, Заплата. Rows 1-174.

РОЗХІД.

Table with columns: Видля, Заплата, Видля, Заплата. Rows 1-174.

Table with columns: Видля, Заплата, Видля, Заплата. Rows 1-174.

Виплати з фонду адміністраційного:

Table with columns: Видля, Заплата, Видля, Заплата. Rows 1-174.

Інвестиції.

Table with columns: Видля, Заплата, Видля, Заплата. Rows 1-174.

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Table with columns: Видля, Заплата, Видля, Заплата. Rows 1-174.

БІЛАНС.

Table with columns: Видля, Заплата, Видля, Заплата. Rows 1-174.

Стан довжний:

Table with columns: Видля, Заплата, Видля, Заплата. Rows 1-174.

Стан довжний:

Table with columns: Видля, Заплата, Видля, Заплата. Rows 1-174.

КАСОВИЙ ЗВІТ У. Н. СОЮЗА МОЛОДЕЦЬКОГО ДЕПАРТАМЕНТУ за лютий 1936 року.

ПРИХІД:

Table with columns: Видля, Заплата, Видля, Заплата. Rows 1-174.

Copyright, 1934, The American Tobacco Company

Кожна затяжка менше терпка ЛЕГКЕ КУРЕННЯ з БАГАТОГО, ЦІЛОМ ДОЗРИЛОГО ТЮТЮНУ

Протягом періоду років, було зроблено декілька основних досягнень в виборі та обробці сигареткових тютюнів для Lucky Strike Сигареток.

Luckies - "IT'S TOASTED" Охорона вашого горла - проти подразнення - проти кашлю

Table with columns: Видля, Заплата, Видля, Заплата. Rows 1-174.

Table with columns: Видля, Заплата, Видля, Заплата. Rows 1-174.

ЗІСТАВЛЕННЯ. Готівка в кінець січня 1936 р. остала \$66,743.16

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗА. ВЕСТ ФІЛІАДЕЛЬФІЯ, ПА. Від. 62 повідомляє всіх своїх членів і членів, місцевих і позаміських, що кварталний збори скликає гол. контролером У. Н. Союзу, А. Пашуком

ТСЛІДО, О. Бр. св. Отця Николая, від. 167, повідомляє своїх членів і членів, що кварталний збори відбувся в неділю, 15 березня в Українській Хаті 2240 Грейлінг ул. в годині 8-ї вечір.

БОРИНСАЙД, ШКАГО, ІЛЛ. Тов. ім. Т. Шевченка, від. 176, повідомляє своїх місцевих і позаміських членів, що звичайні збори відбулися в понеділок, 16 березня в годині 7-ї вечір.

УКРАЇНЬКА ПРИВАТНА ШКОЛА В ХАРКОВІ. Дуже цікаву і характеристичну вістку подали „Ізвестія” з 14. січня с. р. про те, що в Харкові існувала в останніх 11 роках приватна українська школа.

ЯК МИ ДОМАГОМО РІДНОМУ КРАЄВІ.

МІЛВОКІ, ВІС.

Коляда на Рідний Край.

В нашій місцевості, коли прийде взятись українцям до якоїсь народної роботи, то це дуже трудно, бо що голова, то розум. Так мало бути і цього року з колядою на рідний край, бо кождий хотів, щоби так було, як він сказав. Доходило аж до цього, що ніхто не мав іти по коляді. Та на щастя знайшлося кілька осіб, що зговорились, та знайшли авто і пішли по коляді. Були це члени з тов. Івана Франка, відділ У. Н. Союзу і з тов. Вільна Україна, відділ У. Н. Помочі. Колядували: І. Пунько, І. Паньків, А. Гатала, В. Голдман, М. Гарасимович і Н. Кудринський.

Жертвували: Н. Савицький \$2; а по \$1: М. Патер, В. Яремчук, В. Росс, Г. Даць, П. Стецьк, Т. Танін, А. Гатала, В. Колодубець, П. Синчишин, І. Пунько, І. Олсон, А. Михайлишин, Марія Куйовська, І. Шеремета, С. Ковтун, А. Хомета, Марія Березовець, Аполонія Білецька, І. Джейкопс, П. Сушко, В. Задорожний, П. Жовнярович, І. Білинський, Н. Кудринський, І. Синчишин; по 50 ц.: І. Барляк, Г. Лагазевич, І. Рига, А. Ковтун, Б. Арсеній, І. Гірський, В. Гуцуляк, В. Юшак, Г. Томащук, Т. Барсук, М. Чопа, Марія Чопа, М. Барильський, В. Псюк, Анна Пензей, І. Паньків; по 25 ц.: П. Гарасимович, Дж. Пайнтер, С. Войтера; П. Сосницький 30 ц. Разом закладовано \$37.05. З того заплачено за авто \$5. М. Гарасимовичу сердечна подяка за його обслугу. А переслано через Обеднання до краю \$32 і призначено на Рідну Школу.

Н. Кудринський, колядник.

ЗНАМЕННА КОНФІСКАТА.

Орган вилєнських консервативів „Слово“ видав спеціальне пропагандове число з 26. січня. Число сконфісковано за статтю Л. Прушинського „Трагедія українського народу“.

ЯПОНСЬКИЙ ПІДВОДНИЙ ТУНЕЛЬ.

Коли англії і французи обмірковують уже цілі десятки літ проект тунелю попід канал Ля Манш, але його не виконують, Японія показала більш енергійною і приступає до будови першого підводного тунелю, що получить острови Гондо і Кіншім. Тунель буде три кілометри довгий, з цього півтора кілометра під водою. Буде складатися із сталєво-бетонної рури з проміром 7.6 м.

ЗВІТ КОНТРОЛІ АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ“

від 1-го січня до 31-го грудня 1935 року

Table with columns: ПРИХІД, РОЗХІД, and summary rows. Includes amounts for various months and a total of \$71,862.32 for income and \$68,731.36 for expenses.

Пояснення приходів і розходів.

Table detailing income and expense items such as 'Передплата від членів', 'Платня редакторів', 'Платня робітників', etc.

ЗІСТАВЛЕННЯ.

Table comparing income and expenses for the period from 1st January to 31st December 1935.

ЗА ГОЛОВНУ КОНТРОЛЬНУ КОМІСІЮ.

О. Е. Малицький, предс.; Д. Капитула і А. Пашук, члени.

ПОЗІР! ДІТРОИТ, ДІРБОРН, ГЕМТРЕМК ПОЗІР! ЗАХОДОМ ВІДЛІВ О.Д.В.У. І НИШИХ УКР. ТОВАРИСТВ

ВЕЛИКЕ ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ ПРОТИ ПОЛЬЩІ

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 15-ГО БЕРЕЗНЯ (МАРС) 1936 Р. В CHADSEY HIGH SCHOOL AUDITORIUM при Мартін і Мекгров

Початок в годині 2:30 пополудні. Промовляти будуть бесідники місцеві і позамісцеві.

Нехайже кождий, що почуває в собі українську кров; що бажає кращої долі своему народові; що радий бачити свою Націю господарем у своїй хаті; нехай кожде Українське Товариство, що такі дітини гуртує — приходить на згадане віче, щоби разом запротестувати проти жорстокого засуду молодих студентів, членів Організації Українських Націоналістів. Вічевий Комітет.

Advertisement for 'SPIRIT OF UKRAINE' book, featuring a picture of a person and text about Ukrainian contributions to world culture.

НА БІЖУЧІ ТЕМИ

АМЕРИКАНСЬКІ УМИ.

Американський психолог Роберт Н. Мек Морі дуже зажурився Америкою, або, мовляв, тут є від 20 до 30 процентів людей хорих на рідній умові недуги. І він не рахує в свої обрахунки людей, що живуть у домах для божевільних. Він бере під увагу самих тільки людей на волі.

Та коли придивитись, що він уважає за умову недугу, показується, що він її розуміє дуже широко. Він дивиться з підозрінням на такі речі, як денні мрії, як непослух, як скуність і педантизм, себто дбайливе виконування неважких дрібничок. Якби судити людей такими мірами, то хіба прийдесть погодитися з словами його божевільного, що говорив лікареві: „Тут усі валяти, тільки я і ви здорові“.

ВІД ЧОГО ТАК?

Д-р Мек Морі каже, що люди в Америці тому хорують умово, що вони живуть у тяжких часах. Здається, що нинішня Америка монополію на тяжкі часи не має. Бували тяжкі часи й деінде в світі й в інших часах.

Як бувало тоді? Чи й по інших краях і в інших часах люди хорували умово? Історія подає нам вістки про масові умові занедужання. Чи були вони впливом тяжких часів?

Якщо так, то чому саме тяжкі часи викликають умові занедужання? Чи тому, що людина взагалі нездібна переживати тяжкі часи, чи може тільки тому, що її не навчили й не підготували на таку можливість, а підготували тільки на добрі часи?

МОЖЕ ВІД НИХ НАВЧИТИСЯ?

Приїхала в Америку д-р Марія Джебє Акебі, відома дослідниця Африки, та привезла з собою цікаві описи африканської культури, як народійні захорони перед лхми, вироб, статуї, домашнє знаряддя, тощо.

Ще цікавіші від цього відомости про життя первісних людей Африки. Кажє, що первісні люди в Африці ніяк не попускають старих своїх звичаїв. Нового вони нічого не хочуть прийняти. Тому вони й держаться на первісній ступні, що нового нічого не приймають.

ТІЛЬКИ ТАК ДАЛІ.

У своїй довго заповіданій радіовій промові републиканський конгресмен Гемилтон Фіш заявив за те, щоби з Америки депортувати „всіх чужинців, комуністів, соціалістів, нацистів, фашистів та консервативів, що проважують класову ненависть та звальєння американської системи й установ насильними способами“.

Якщо вже беремося депортувати так багато, то чому не взятись до справ радикальнїй не депортувати з Америки всіх „зайдів“, а лишити тут самих тільки первісних тубільців, червоношкірих індіанців?

ЯК ЄДНІСТЬ, ТО ЄДНІСТЬ.

По стрілянині югославського посла Даміана Арнаєтовича на югославського прем'єра Міляма Стоядіновича в югославським парламенті влаштовано премієрові величезну демонстрацію: носії за носом уставляли міцця, щоби осудити замах та висказати своє співчуття премієрові.

Кожний бесідник говорив, що замах певно обєднає шийлий край коло премієра. Як член клубу партії Євтіча, з котрої вийшов замаховець, зголосився до слова, лосли не дали йому говорити, закличавши його окликами: „Геть з Євтічом! Геть з убивником!“

У цей спосіб вони активно зазначили, як широко розуміли свої слова про обєднання.

ПОМОЖЕ?

Ліберальна голандська партія влаштувала для протесту проти антисемітизму в Німеччині вчорашнє спалення німецького антисемітського органу „Штірмер“.

Палили свого часу німці антисемітські твори, і ліберали протестували проти цього палення як безглузлого. Тепер ліберали палять нацистичний орган і певно радуть, що їм признають рацію.

Щодо самого палення, то нагадується подія з французької революції, коли революціонери зловили одного священика й, не довго думаючи, збирались його повісити на найближчій вуличній ліхтарні.

Засудивши й замишувши йому петлю на шию, спитались його: „А чи не хочете ви пане, сказати щось на це перед смертю?“

„Що я можу сказати?“ — каже священик. „Як думаєте, що від цього ліхтаря буде краще світити, ідїть і вийшайте!“

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

СІРАКУЗ, Н. Й. Протестаційне віче й відчит. В неділю дня 23. лютого ч. р., відбулося заходом ОДВУ, від ч. 9, при участі цілої громади протестаційне віче проти несправедливого суду, що засудив наших революціонерів.

Вічев проводив голова ОДВУ від ч. 9, гром. І Нігуляк. Представив доложєння українського народу під окупацією, як також докладно обширно перебіг варшавського процесу, та ці врччїни, що змушувють наш нарід йти в підлілля і там боролїся за волю.

Другим бесідником був місцевий парох о. М. Кузів. Закликав наших громадян до оборони наших братів під заїмцями. Взивав ставати в обороні наших братів в край протестаїи і з піддержкою моральною і матеріальною, щоби нам стадо на душі легше, коли сповнимо свій обовязок супроти нашого народу.

Гром. Г. Туркевич переїв збірку. Закликав громадян, щоби зложили жертви на звільнення України і на покриття коштів віча.

Гром. І. Нігуляк прочитав протестаційні резолюції по українськи, а мав і осухівська по англійськи. Резолюції прийнято одноголосно. Вислано їх до Ліги Націй, до міністра внутрішніх справ Польщі і до польського амбасадора в Вашингтоні.

Про віче була згадка в американській місцевій пресі. В неділю, дня 1. беревня ч. р., прибув до нашої громади п. Євген Ляхович і дав відчит про революційність українського народу та про подолання на всіх українських землях. На відчит прибуло дуже важке число громадян. Вічит був дуже займаючий. Прелегент виказав шляхи, якими українські націоналісти змагають до волі. Скритикував у годові змагання, як теж передав перебіг варшавського процесу.

По відчиті були запити, на які прелегент дав здовольнюючі відповіді. Було, також кілька любителів Москви, що ставили запити і дістали відповідь, яку належало дати московським наймитам.

На другий день п. Ляхович дав відчит на тему української податки на міжнародній арені. Була на відчиті молодь, яка захопилась відчитом і ставила певно питання. Вона теж заявила за зорганізування відділу молодих націоналістів, а знову дівчата взялися до застудування Українського Червоного Хреста.

Відчит п. Ляховича скріпив наших громадян на дусі. Кожний присутній сидів на відчиті як прикований.

Сподіємось, що наша громада попрацює тепер над тим, щоби знову стала нарівні з іншими громадами в патріотичній жертвенности для нашої України, так, як це було донедавна.

Збірку з протестаційного віча і з відчиту вийдесть по відтягненні розходів на вільну боротьбу.

Г. Туркевич.

ДРІБНІ ОГЛОШЕННЯ

ФАРМИ. Як ви хочете купити ФАРМУ, малу чи велику, знайдете мене, а будете задоблені. Маю на продаж фарми від одного акра до 200 по цілках дуже дешеві. Я сам проваджу фарму через 8 міл, тому знаю, яка фарма добра і яка земля уродлива. Пишіть до мене на адресу: GEORGE BLASCZYK, R. D. 1, Yardville, N. J.

БОЛІ НІГ

Рапи на ногах, опухлі ноги, набряклі жила, болічі ноги, флебітис (запалення жила), напухлі або болічі колїна, ви мисочки і ревматичні ноги успішно лікуємо новими європейськими методами без операції. Офісові години: кождоно від 2 до 6, в понеділок і четверги від 2 до 8. ГОВОРИМО ПО-УКРАЇНСЬКИ. DR. BENLA, ЄВРОПЕЙСЬКИЙ СПЕЦІАЛІСТ, 28 W. 89 St., New York City.

СТАРОКРАСВИЙ ОЛІЙ

24-літня практика в старім краю виробу олію. Так само тут в Америці виробляю олію з конопляного насіння. Хтєб з привателів хотів приваждати собі Старий Край смаком олію, хай замовить собі смачного і оздорового олію. Ціна 1/2 кварта \$0.25, кварта \$1.50. Замовлення з гришми посилайте до: WILLIAM MYCAJKA, R. D. 2, Phoenixville, Pa.

ПРИБОРИ ДО КРАШЕННЯ ПИСАНОК

Фарба в порошок, зі старого краю. Бісїм (8) красок: червона ясна, червона темна, жовта, помаранчева, зелена темна, зелена темна, синя і чорна. Ціна за 8 красок \$1.00. Віск пильнялий і Кістя до писання 25 ц. Бразилі (трїскі) червої або чорні 25 ц. папка. Замовлення wraz з гришми посилайте на адресу: 53, UKRAINIAN BAZAR, 97 Ave. A., New York, N. Y.

Д-Р ЮРІЙ АНДРЕЙКО

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІКАР, ХІРУРГ І АКУШЕР. 321 E. 18th STREET, between 1st and 2nd Avenues, NEW YORK, N. Y. Tel. GRAMERCY 8-2410. Урадові години: рано від 10 до 12, ввечір від 6 до 8, а в неділі рано від 10 до 12.

ДІЛОМ ВИШЛЕМО

кождому працюючому (sample) Картманському Чію з найкращого тирського скла, на недомаганія жовтука, кишок, перцїка і нирок. Пришліть свій і Ваші знайомих адрес до: UKRAINIAN BAZAR, 170 E. 4th Street, New York, N. Y.

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК. ЗАНИМАЄТЬСЯ ПОКОРОНАМИ В БРОК, BROOKLYN, NEW YORK І ОКОЛИЦЯХ. 129 E. 7th STREET, NEW YORK, N. Y. Tel. Orchard 4-2568. BRANCH OFFICE & CHAPEL: 707 PROSPECT AVENUE (cor. E. 188 St.), BRONX, N. Y. Tel. Ludlow 4-2568.

В ресторани.

— Кельнер! В зупи є муха. — Ов! Я думав, що я вже всі повнимив.

Добрий кінь.

— Добре, купую цього коня, але чи не є він боязливий? — Де там, він самий спить у стаїна ще й до того без свідка.

Правильний шлях.

Суддя: Вашого сина обвинувачують пятий раз у крадіжї. Чому ви, як батько, не покажете йому правильної дороги? Батько: Я вже робив це не раз, але той ідіот завжди попадається поліції.

Справжня жінка.

— Чому ви розводитеся? — Тому, що мій чоловік — брехун. Заявив мені, що їде на три дні. Я запросила Іванка Червінського. А чоловік вернувся тогож дня вночі. Я не терплю брехні...

ТАВЗАН І ОГНЕННІ БОГИ.

Джері потиснув на язичок револьвера ще раз; але тимчасом списа ворога вже летіла повітрям. Як куля вилетіла з цівки, списа вибила револьвер з рук Джеріа. Ворог скрикнув та схопився за рамя.

Кров була доказом, що куля Джеріа таки задраснула ворога. Два жовніри кинулися, щоби побачити, чому він кричить. Джері побачив, що перстень ворогів розірвався. Він крикнув: „Утікайте! Я пристаю до вас пізніше!“

Джері схилився та схопив спису, бо він видно не довіряв, що потрапить поцілти револьвером. Зі списом в руках він кинувся на ворогів, щоби їм не дати назад злучитися. Серед цього замішання Арбелла перебігла через перерваний перстень.

Лейді Бет на хвилю завгагалася. В її жилах була кров борців і вона не давала їй утікати та лишати відаажного американця самого. А всетаки вона знала, яка доля ждала її на випадок, як вона попаде між цих первісних, горячих вояків.

В ресторані. — Кельнер! В зупи є муха. — Ов! Я думав, що я вже всі повнимив. — Добрий кінь. — Добре, купую цього коня, але чи не є він боязливий? — Де там, він самий спить у стаїна ще й до того без свідка. — Правильний шлях. Суддя: Вашого сина обвинувачують пятий раз у крадіжї. Чому ви, як батько, не покажете йому правильної дороги? Батько: Я вже робив це не раз, але той ідіот завжди попадається поліції. — Справжня жінка. — Чому ви розводитеся? — Тому, що мій чоловік — брехун. Заявив мені, що їде на три дні. Я запросила Іванка Червінського. А чоловік вернувся тогож дня вночі. Я не терплю брехні...